

Ο ΓΑΜΟΣ ΕΝ ΑΓΓΛΙΑΪ.

Γεγονός τι, ὅπερ διετέλει μέχρι τοῦδε ἄγνωστον, ἐπὶ νῆγκεν ἐν Ἀγγλίᾳ περὶ τὰ μέσα τοῦ παρόντος αἰῶνος σπουδαίαν τροποποίησιν ἐν τῇ περὶ γάμου νομοθεσίᾳ τῇ μέχρι τῆς ἐποχῆς ἐκείνης ἰσχυοῦσῃ. Τὸ γεγονός τοῦτο ἀναφέρει ὡς ἐξῆς ἡ βρετανικὴ «Σύγχρονος Ἐπιθεώρησις» :

Ὅτε ἐν ἔτει 1782 ὁ κ. Ἰακώβος Κάμπελ καὶ ἡ νεαρά σύζυγος τοῦ γέροντος Χριστοφόρου Λούδλωφ συνενοήθησαν νὰ δραπετεύσωσιν, ἡγνόνουν βεβαίως ὅτι ἡ πράξις αὐτῶν ἐμελλε νὰ χρησιμεύσῃ τῇ βουλῇ τῶν λόρδων ὡς βάσις σπουδαίας τροποποιήσεως τῆς νομοθεσίας ὡς πρὸς τὰς συζυγικὰς σχέσεις.

Ἡ ἱστορία τοῦ γεγονότος τούτου, ὅπερ παρέσχεν ἀφορμὴν εἰς τὴν συζήτησιν ταύτην, ἔχει ἐν συντόμῳ ὡς ἐξῆς.

Ἐν ἔτει 1781 ὁ ὑπολοχαγὸς Κάμπελ διέμενεν ἐν Βριστόλῃ, ἐντολὴν ἔχων νὰ στρατολογήσῃ ἄνδρας διὰ τὸ σύνταγμα αὐτοῦ, ὅπερ κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην ἐστρατοπεύδευεν ἐν Ἀμερικῇ. Εἰς ἀπόστασιν 10 χιλιομέτρων ἀπὸ τῆς Βριστόλης ὑπῆρχε χωρίον τι, ἐνθα ἔζη φαρμακοποιὸς τις ὀνόματι Χριστοφόρος Λούδλωφ μετὰ τῆς νεαρᾶς αὐτοῦ συζύγου Μαρίας Μπλανσάρ. Ὁ Κάμπελ μετέβη κατὰ τύχην εἰς τὸ χωρίον ἐκεῖνο καὶ ἐγνώρισε τὴν γυναῖκα ἐκείνην, μεθ' ἧς συνέδεσε πόσον στενὰς σχέσεις, ὥστε, ὅτε ὁ νεαρὸς ὑπολοχαγὸς ἐμελλε ν' ἀναχωρήσῃ ἐκ Βριστόλης, ἡ Μαρία ἠκολούθησεν αὐτόν. Οἱ δύο ἐράσται περιεπλανήθησαν κατ' ἀρχὰς εἰς διάφορα μέρη τῆς Ἀγγλίας· κατόπιν ὁμῶς ὁ Κάμπελ, διαταχθεὶς νὰ μεταβῇ εἰς τὸ ἐν Ἀμερικῇ σύνταγμα αὐτοῦ, παρέλαβε μεθ' ἑαυτοῦ καὶ τὴν ἐρωμένην του. Κατὰ Ἰανουάριον δὲ τοῦ 1783 οἱ δύο ἐράσται ἀφίκοντο εἰς Νέαν Σκωτίαν, ἐνθα ὁ Κάμπελ ἐπαρουσίασεν εἰς τοὺς συναδελφούς αὐτοῦ καὶ εἰς ὅλους ἐν γένει τοὺς φίλους τὴν Μαρίαν Μπλανσάρ ὡς νόμιμον αὐτοῦ σύζυγον.

Κατ' ἐκείνην τὴν ἐποχὴν ὁ ἀτυχὴς γέρων Λούδλωφ εἶχε μεταβῇ εἰς Νέαν Ὑόρκην· μετὰ ματαίας δὲ ἐρεύνας καὶ ἀναζητήσεις, ἀπῆλθεν εἰς Εὐρώπην, ἐνθα καὶ ἀπεβίωσε, πρὸ τῆς εἰς Πορτσμουθὴν ἀφίξεως αὐτοῦ, κατὰ μῆνα Ἰανουάριον τοῦ 1784. Μετὰ ἕνα δὲ μῆνα ἀπὸ τοῦ θανάτου τοῦ Λούδλωφ οἱ δύο ἐράσται ἐπανῆλθον εἰς Ἀγγλίαν. Διέμειναν δὲ ἐπὶ τέσσαρα ἔτη ἐν διαφόροις πόλεσι τῆς Ἀγγλίας χωρὶς ποτε νὰ μάθωσι τὸν θάνατον τοῦ Λούδλωφ, ἀλλ' οὐχ ἤττον, ὑποθέσαντες αὐτόν, ἀπέσχον τοῦ νὰ γνωστοποιήσωσι τοὺς γάμους αὐτῶν, ὅπως μὴ ἐφελκύσῃ, φαίνεται, τὴν προσοχὴν τοῦ δημοσίου. Ἐν ἔτει δὲ 1788, μετὰ τὴν γέννησιν τοῦ πρώτου αὐτῶν υἱοῦ Γουλιέλμου Ἰωάννου, ἐγκτεστάθησαν ὀριστικῶς ἐν Ἀγγλίᾳ.

Περὶ τοῦ γάμου τοῦ Ἰακώβου Κάμπελ οὐδεμία ὑπῆρχεν ἀμφιβολία· ὅτε δὲ κατὰ τὸ 1812, ἤτοι ἐξ ἔτη μετὰ τὸν θάνατον τοῦ ὑπολοχαγοῦ Κάμπελ, ὁ υἱὸς

αὐτοῦ ἐγένετο κύριος τῆς περιουσίας τοῦ πατρὸς του, οὐδεὶς ἀντέταξέ τι εἰς τοῦτο. Τούτου δὲ ἀποθανόντος ἐν ἔτει 1850, ἐκληρονόμησεν αὐτὸν ὁ πρωτότοκος υἱὸς αὐτοῦ Ἰωάννης Κάμπελ.

Μόνον κατὰ τὸ ἔτος 1862 διευπλώθησαν διαμαρτυρίαι. Ὁ μαρκήσιος Δὲ Βριδάλβανος, ἀποθανὼν ἄνευ ἀμέσων κληρονόμων, κατέλιπε περιουσίαν, ἀποφέρουσαν ἐτήσιον εἰσόδημα ἐκ 50,000 λιρῶν στερλινῶν καὶ περιερχομένην εἰς τὴν κυριότητα τοῦ ἐγγόνου του Ἰακώβου Κάμπελ· ἀλλ' ἀπομεμακρυσμένοι τινὲς συγγενεῖς τοῦ ἀποθανόντος κατῴρθωσαν ν' ἀνεύρωσιν ἐν τῇ γραφείῳ τῶν συντάξεων αἴτησιν τῆς Μαρίας Μπλανσάρ, χρονολογουμένην ἐν ἔτει 1807 καὶ δηλοῦσαν ὅτι ὁ γάμος αὐτῆς μετὰ τοῦ Ἰακώβου Κάμπελ ἐτελέσθη ἐν Ἀμερικῇ κατὰ τὸ 1783· ἐπειδὴ δὲ κατῴρθωσαν ν' ἀποδείξωσιν ὅτι ὁ Λούδλωφ ἀπέθανεν ἐν ἔτει 1784, ἔπεται ὅτι οἱ δύο σύζυγοι δὲν ἠδύναντο νὰ συνελθωσιν εἰς γάμου κοινωνίαν ἐν ἔτει 1783. Τὸ γεγονός ἦτο ἀδιαφιλονέηκτον· οὐχ ἤττον ὁμῶς ἡ βουλὴ τῶν λόρδων ἀπεφάνθη ὁμοφώνως ὅτι ὁ Ἰακώβος Κάμπελ καὶ ἡ Μαρία Μπλανσάρ ἔδει νὰ θεωρηθῶσιν ὡς νόμιμοι σύζυγοι ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τοῦ θανάτου τοῦ Λούδλωφ, ὅτι ἡ συμβίωσις τῶν δύο προερχομένων συζύγων εἶχε τὸν χαρακτήρα νομίμου γάμου καὶ οὐχὶ παρανόμου συμβιώσεως καὶ ὅτι, τοῦ Λούδλωφ ἐκλιπόντος, συνεξέλιπε καὶ πᾶν κώλυμα πρὸς ἔνωσιν αὐτῶν.

Η ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗ ΚΑΙ Η ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ ΑΥΤΗΣ ΕΝ Τῇ ΔΗΜΟΤΙΚῇ ΣΧΟΛῇ.1

6. Διδακτικὰ σχεδιάσματα.

Μετὰ τὰς κατηχητικὰς ἀσκήσεις αἱ γλωσσικαὶ καὶ ἰδίως αἱ γραμματικαὶ εἶναι αἱ δυσκολώτατοι, διόπερ ἀπαιτοῦσιν ἰδιαιτέρην διδακτικὴν ἱκανότητα καὶ μέγαν ζῆλον, Ἐκαστον μάθημα ἀπαιτεῖ ἰδιαιτέρον σχέδιον. Παραθέτομεν ἐνταῦθα δύο διδακτικὰ σχεδιάσματα.

Πρῶτον διδακτικὸν σχεδιάσμα.

Θέμα· ἡ πρότασις, τὸ ὑποκείμενον καὶ τὸ κατηγόρημα.

ΣΗΜ. Ἰδε Γ. Καρατζῆ καὶ Δ. Πετσοπούλου Ἐγχειρίδιον Ἑλληνικῆς Γραμματικῆς πρὸς χρῆσιν τῶν δημοτικῶν σχολείων καὶ παρθενωγείων. Τεύχος Α'. σελ. 21, § 25.

1. «Ὁ κῆπος πρασιρίζει». — Τοῦτο εἶναι πρότασις. Ἀνάγνωθι καὶ τὰς λοιπὰς προτάσεις! — Ἡ πρότασις συνίσταται ἐκ λέξεων. (Τοῦτο βεβαίως προηγουμένως ἐξηγήθη). Ὄνόμασε τὰς λέξεις ἐκάστης προτάσεως καὶ ἀρίθμηι αὐτάς! «Ὁ» ὡσαύτως εἶναι λέξις. Πρέπει νὰ γράφηται λοιπὸν χωριστά. Τώρα εἰπέ μοι, ὅταν λέγῃς «ὁ», δύνασαι νὰ φαντασθῇς κανὲν πράγμα; —

Τί ἔμαθες λοιπὸν περὶ τῆς λέξεως «ὁ»; δὲν σημαίνει πρᾶγμα τι. Ἄς γράψωμεν χωριστὰ τὴν λέξιν «κῆπος». Δύνασαι νὰ

*) Ἰδε ἀριθ. 34, σελ. 663—664.